

התעוררת

התעוררת בסירה בפתח הליה
 חותרת בתגודות המים
 בכספתם הדוממת אל משוט
 בצע בהם בעדיני עדינות.
 השכבות נכנעות לו
 חשכה מזדככת פנימה החוצה
 ובמרחק
 ערפל לופת את עגני המחר
 צפורי חרטה
 פוערות מקורן האלם
 המציאות נועלות לסתות אמהיות
 על קצה המשוט.

המשוררת האחרת

תרגמת את יללת האנטילופה
 הגדלה במרתף הפרוץ
 של אהבתי
 ואין לי זכות יוצרת על הסדק
 שממנו ברחו אליך.
 את משוררת.
 קבלת את המית לבי הסמויה
 בשדר על-חושי רב-שכתי תת-עורי,
 והפכת לשורות שבורות.
 עכשו הלשון צמאה לגס
 לפשר הראשוני
 הקדום, הסתום
 לשורש הנסתר
 שפרץ בשתינו בקיע אחד.

מסלולים

והיא בחרר שצבעיו דוהים
 והחרר מתכוץ אתה
 והיא מקשיבה לקולות הגברים
 דברי עסקים, לשון מעשים –
 בחדרם הילדים נמים זה כבר
 אצבעותיה שום ולימון
 וחברבורות.
 מתוך הבית
 מבין כתליו הנושמים
 הנבקעים מסימנים
 נפרצים מסלולים:
 למקומות, הכנו –

בחשכה נראית

בחשכה נראית
 אני מתרגלת
 לקול הנשימות המרות של מצפוני
 מטלטלות את פעמון הזכוכית.
 מחר יום חדש
 להגיש חשבונות
 על ציתנות נפסדת.
 מחר הכל יתנהל כהלכה
 איש לא יעלה על הדעת
 שזו שלפניו
 מהלמה.

מבט שני

א. אחדות וריבוי
 אלהים סובל הכל
 גם שחורים
 גם לבנים
 ואפילו אם יש ביניהם
 חסרי אמונה וצבע.
 אבל אנחנו –
 לאחד מגבעת
 לשני כמתה
 ולשלישי
 ראש מגלח.
 הו, גן העדן,
 לפני שגורשנו
 היינו כלנו עירומים.

ב. עליונים ותחתונים

יושב בתנוחת לוטוס
 חושב על מה לא לחשוב
 וממריא אל השקט.
 אבל שם במרום
 מלאכים
 מסתבכים בסלם
 ומקימים רעש רב
 בדרכם למטה
 להיות עם בני אנוש.

ג. כלים שבורים

קערית הספר
 נפלה
 התנפצה
 ולבי נרתע
 בין קפה שחור
 ליד לבן.
 אבל מן הרסיסים
 עולים ניצוצות
 ומאירים
 השיר השלם.